

4. november 2021

Kære statsminister, finansminister og beskæftigelsesminister

Vi skriver til jer med en bøn om, at I tager et mere aktivt ejerskab i SAS. Vores allesammens flyselskab presser sine ansatte på en måde, som ikke kan være et statsejet selskab værdigt. Derfor ser vi os nødsagede til at rette henvendelse til jer som de ansvarlige ejere.

SAS har i årtier haft et stærkt fokus på at reducere omkostninger. Vores ærinde er ikke og bliver aldrig at udhule SAS med høje lønkrav. Derfor har vi altid involveret os konstruktivt i forhandlingerne med SAS, fordi vi holder af selskabet, og fordi vi anerkender behovet for at fokusere på omkostninger i en konkurrenceudsat branche.

Desværre har et årelangt fokus på omkostningsreduktioner medført, at blikket på organisationen og de mennesker, den udgøres af, er blevet for snævert. Ingen har haft blik for de negative konsekvenser, som SAS' fragmentering af selskabet over en årrække har betydet. Ingen har haft blik for den løbende udhuling af arbejdsvilkårene for vores kolleger. Og ingen har haft blik for, hvordan SAS finder på stadig mere kreative virksomhedskonstruktioner, som udnyttes til at presse vores kolleger på alle niveauer i organisationen.

Ingen har med andre ord haft blik for de menneskelige og værdimæssige omkostninger undervejs, hvor vi ansatte er reduceret fra mennesker af kød og blod til tal i Excel-arket. Det er institutionaliseringen af denne opførsel over for de ansatte, som bekymrer os.

Det bekymrer os, da vi kan se, hvordan det påvirker vores kolleger negativt både psykisk og mentalt. Arbejdsmiljøet og trivslen i hele Danmarks flyselskab er på et historisk lavpunkt, hvor selv mennesker, der har arbejdet i SAS hele livet, kapitulerer. Er det anstændigt? Kan SAS være det bekendt?

Uanstændig er SAS-ledelsen i hvert fald, når den nu – som vi har oplevet så mange gange før – går i pressen og indkalder til forhandlinger. Med de sædvanlige dommedagsprofetier og en tango-invitation forsøger SAS at kontrollere fortællingen og legitimere sin opførsel. Tykkere spin og mere kynisk forhandlingstaktik skal man lede længe efter.

I et statsejet selskab er udviklingen altid en konsekvens af politiske valg – eller manglen på samme – og vi må kunne tale om, hvorvidt et statsejet selskab er etisk og moralsk forpligtet udover det, man kan forvente af andre aktører på markedet.

Denne debat vil vi gerne være en del af som en legitim og relevant sparringspartner. Derfor står vi til jeres rådighed, så vi sammen kan bringe SAS tilbage til at være det danske hæderkronede flag-skib, som engang gjorde alle danskere stolte.

Med venlig hilsen

Carsten Bardrup Nielsen
Klub 537, Dansk Metal

Henrik Meiner
HK Luftfart SAS

Kim John Christiansen
3F Cargo

Christa Ceré
Cabin Attendants Union

Henrik Thyregod
Dansk Pilot Forening

Bo Larsen
Ekspeditionsarbejdernes Klub

Kurt Henriksen
Flyarbejdernes Klub